

Благоевградската издателска къща “ВВД Руйчев” прави първи опит традиционният репертоар на петрички зурнаджии да се запише и издаде в поредица от три касетъчни албума. Наречени “Селим: най-добрата зурна”, части 1, 2 и 3 [D.7, D.8, D.9], касетите съдържат общо 43 изпълнения на зурнаджийска група от с. Кавракирово, Петричко. Върху книжното тяло е споменато само името на майстора Селим Демиров, а ако се съди по снимката на обложката, може да се предположи, че с него свирят зурнаджията Любен Фетов и тъпанджията Есреф Мустафов. Записани са стари обредни мелодии, тежки мъжки долнострумски танци, умерени и бързи мъжки съборски и *четворни хора*. В анотацията с автор Илия Манолов се акцентира върху връзката на зурните и репертоара им в Петричко с тракийската античност.

През 2002 г. неправителствената организация “Конфедерация на ромите в България” със съдействието на Програма “Образование” при Фондация “Отворено общество” издава поредица от три диска със зурнаджийска музика “Срещал съм и щастливи цигани” (общо 66 изпълнения). Двата диска съдържат обредни, трапезни, хороводни, сватбени мелодии от Петричко, изпълнени от групите на Селим Демиров и Митко Димитров, а третият – хороводни и трапезни мелодии от Гоцеделчевско, изпълнени от зурнаджийската група на Исуф Лиманов. Съставителят Илия Манолов поставя акцент върху *Русалийския музикален цикъл* и *Долнострумските тежки хора* – “уникална музикална култура, гордост не само за България, но и за света”, на която “ромите-зурнаджии се явяват носители” [D.11, D.12, D.13].

Зурнаджийската музика присъства в нова поредица “Музикалните инструменти в България” на авторитетната издателска къща “Гега Ню”. Най-новият албум със зурнаджийска музика (октомври 2002) съдържа 16 изпълнения на групата на Демко Куртов от с. Кавракирово, Петричко, които представят различни страни от традиционния зурнаджийски репертоар: обредна музика (*Русалийски игри*, *Бойна*), съпровод на традиционни състезания (*Гюреш аваси*), местни *тежки хора* (*Македонско бавно*, *Ески мангусар*), *старски хора* (*Касапско*, *Испаиче*, *Каврак Лено*), музика за роми (*Бързо чифтетели*), музикантска музика (*Граовско-Гергана*, *Македонска гайда*). В анотацията, дело на авторите на тази книга, се представя зурната като музикален инструмент, историята ѝ по българските земи, петричкия зурнаджийски стил и неговите майстори [D.16].

Записаната и тиражирана зурнаджийска музика илюстрира две тенденции при възпроизводството ѝ в съвременността. Условно могат да бъдат наречени идсологическа и комерсиална. В конкретния музикален продукт те не съществуват изолирано, а си взаимодействат в различни съотношения. В албума на сестри Бисерови, който е насочен предимно към чужда аудитория (неслучайно заглавието е изписано на английски), доминира комерсиалното начало. Експериментално се съчетават несъчетаеми в традицията женско пеене и зурнаджийско свирене, подбрани са ефектни песни – емблематични за традиционния регионален репертоар (*Пуста младост*, *Павле ми тие*, *Посадила баба* и др.). Инструменталните мелодии провокират интереса на незапознатата с локалната зурнаджийска традиция аудитория, като включват емблематични образци на българската и балканска танцова музика: *ръченица* и *кючек*. Използването на зурната в търсения на известни изпълнители на народна и етнопопмузика е ново, но все по-често срещано явление. През 2001 г. Севдалина и Валентин Спасови включват зурни в едноименната песен от албума “Македонска сватба” [D.6], година по-късно Николина Чакърдъкова изпълнява две песни (*Чешима*